

revisionen har meent, at den derved var i Overensstemmelse med Rigsdagens Anstuelser (jfr. 8de Sess. Anh. B. Sp. 372 og 9de Sess. Anh. B. Sp. 266 og Sp. 537 og ff.). Da, hvorledes man end opfatter Betydningen af de senere Gagelove, hvori en Tilføielse af Udbetalingen i det første Aar er stæet, disse Udbetalinger i ethvert Tilfælde ikke have Hjemmel i Finantsloven for 1855—56 og der saaledes savnes en udtrykkelig formel Bevilling, tiltræder Udvalgets Fleertal (4) Indstillingerne. — Mindretallet (Vesfely) kan ikke tiltræde denne Bestrægtning af Sagen.

Naar nemlig Loven af 28de Februar 1856 om Udbetaling af Gager og Lønninger i 1856—57 bestemmer i sin 6te §: „Paa de Udbetalinger, som i Kraft af nærværende Lov stæe i det kommende eller indværende Finantsaar, vil være at søge Tillægsbevilling“, da formentes, at denne Bestemmelse, som dog først er anvendelig paa Regnskabet for 1856—57, ikke kan gives tilbagevirkende Kraft paa Gageringslovene af 1855. Loven af 28de Marts om Lønninger for Rectorer og Lærere siger i § 5: „Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1855.“ Loven af 5te April om et overordentligt Lønningstillæg for Embedsmænd og Bestillingsmænd § 5 bestemmer: Lønningstillæget udbetales paa een Gang eller i flere Terminer efter vedkommende Ministers Skjøn, saasnart det er opgjort, og kommer den tilgode, som ved nærværende Lovs Udgivelse er i den paagjældende Bestilling. Opgjørelserne for hver især af de forskellige Bestyrelsesgrene forelægges Finantsministeriet til Prøvelse, inden nogen Anviisning efter nærværende Lov kan finde Sted. Udtællingen stæer af den Kasse o. s. v. Loven af 10de April om Lønninger for Medlemmerne af Overretterne og Kjøbenhavns Criminal- og Politiret fastsætter i § 1: „Fra 1ste April 1855 bestemmes Gagerne . . .“ Naar Ministeriet ikke har søgt de efter disse Love udrede Udgifter dækkede i Tillægsbevillingsloven af 8de Marts 1856, maa Grunden være den, at en saadan Efterbevilling ikke ansaaes nødvendig. Naar disse Love deels foreskrive, at Gageforhøielsen begynder den 1ste April 1855, deels at Udbetalingen skal stæe, saasnart Udbetalingen er gjort, da kan det ikke antages, at Ministeriet ved at give Ordre til Udgifterne (o: opfylde Lovens Bud) har paadraget sig noget, endog blot formelt, Ansvar, som skulde trænge til at dækkes ved Tillægsbevilling eller Rigsdagens Billigelse ved Regnskabet. Den lovgivende Myndighed paa den Tid maa have haft den Mening, at en imellem to Rigsdagssessioner indkommen Gageringslov, som paabyder Udgifter, tillige gjør Udbetalingen lovlig, skjøndt Pengene dertil ikke ere anviste ved Finantslov eller Tillægsbevillingslov. Lovene af 21de Januar 1857 om Contoirholdsogtjøgjørelse for Amtmændene og Landfogden paa Island, om Lønningen for Høiesteret, om to Redningsstationer i Sjælland, om Oprettelsen af et nyt Blindeinstitut bevilge de fornødne Penge til at udrede de i Lovene bestemte Udgifter. Fordi der efter disse Love ikke kan blive Spørgsmaal om Udgifternes Efterbevilling eller Indstilling til Billigelse, og fordi Lovgivningsmagten har i 1857 anseet det hensigtsmæssigt at gjøre et Tillæg om Bevilling i disse Love, kan dette formæentlig ikke have Indflydelse paa Udgifterne i 1855—56. Statsregnskabet for 1855—56 nemlig, hvorom her er Tale, er affluttet den 31te August 1856, det er forfattet efter de Love og Regler, som vare gjældende paa den Tid, og maa bedømmes efter de samme Love og Regler; en Postering, som var rigtig paa hiin Tid, en Udgift, som ikke var nogen Overskridelse paa hiin Tid, kan ikke blive til en urigtig Postering eller til en Overskridelse, fordi der i det Tidrum, som forløber imellem Aflæggelsen og Rigsdagens Beslutninger, indkomne Love, som støtte sig til andre end de hidtil gjældende finantsielle Anstuelser. Rigsdagen kan ikke af den Grund „billige en Udgift“, thi i denne Bevilling ligger, at vedkommende Minister fritages for det Ansvar, som han har paadraget sig ved at beordre Penge udbetalte, skjøndt de ikke vare bevilgede. Den vedkommende Minister har nemlig efter det Udviklede ikke paadraget sig noget Ansvar ved den stæte Udbetaling og kan ikke fritages for noget Ansvar for en i Genhold til de da gjældende Love foretagen Handling (o: Udbetaling). Om man nu end vilde formene, at Loven af 28de Februar 1856 § 6